

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ «ΠΡΟΕΣΤΟΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑΣ» ΘΑΣΟΥ ΣΧΕΤΙΚΗ
ΜΕ ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΣΩΜΑΤΙΚΩΝ ΒΛΑΒΩΝ

1873, 29 Δεκεμβρίου

«Ἀ ν α ξ ι ς

Ἀναφερθῆσα ἡ παπαδγιά παππα Δημητρίου εἰς τὸν Σούμπασιν περὶ τὸν ἀδελφόν του Δημητράκη, ὅτι τὴν ἔδιδεν εἰς τὸ Κώστα τὸ ὀσπίτιον ἔμπροσθεν μαρτύρων οἱ ὅποιοι ἐπροσκαλέσθησαν καὶ ἐξετάσθησαν ἂν τὴν ἔδιδεν ἢ ὄχι.

(Μαρτυρ.) Οἱ μάρτυρες ἐμαρτύρισαν κατὰ ἀλήθειαν ὅτι τὴν ἔδιδεν.

(Πρόσκλησ.) Ὁ Σούμπασις κατὰ διαταγῆς τῆς διοικήσεως ἐπροσκάλεσεν τὸν προεστῶτα καὶ προκρίτους διὰ νὰ δικάσουν τὴν ὑπόθεσιν ὡς πρέπει καθὼς ἄντικρυς φένεται ἡ ἀπόφασις.

Καζαβίτιον Παπᾶζ Μαχαλᾶς τῇ 29 Δεκεμβρίου 1873

Ἀ π ό φ α σ ι ς

(Ἀπόφ.) Διὰ τὸ ξύλον τὸ ὅποιον ἔδιδεν ὁ ἄνω Δημητράκης τὴν παπαδγίαν ἐνεκρίθη εὖλογον συμφόνως τοῦ Προεστοῦ, Σούμπασι καὶ προκρίτων διὰ νὰ καθίσῃ φυλακὴν ἡμέρας ἕξ ἀρ. 6.

(Τζιζᾶς) κατὰ διαταγὴν τοῦ βέη ἐφένδου μας ὁ τζιζᾶς εἶναι μίαν λίραν τὴν πρώτην φορὰν τὴν δὲ δευτέραν καὶ τὴν τρίτην ἀναλόγως ἄλλ' ἐπειδὴ ἐσυσκεύθημεν ὡς καταλλιλότερον τὸ μέσον τοῦτο ἐπειδὴ εἶναι πρώτη φορὰ ἀπεφασίσαμεν διὰ νὰ δώσι ὁ ἄνω Δημητράκης εἰς τὸν Σούμπασιν μόνον τὸ ἀγιακτιρική καὶ μετὰ τὴν ἀποπλήροσιν τῶν ἕξι ἡμερῶν φυλακῆς χρωστεῖ ὁ Σούμπασις νὰ ζιτίσῃ ἕναν ἀξιόπιστον ἐγγυιτὴν μὲ ἐνγκήσιν γραπτὴν ἵνα μὴ πράξῃ τὸ τοιοῦτον ἄλλοτε. διὸ ἔγινεν τὸ παρὸν ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ προεστοῦ καὶ προκρίτων καὶ κρατῖται αὐτὸ ἐν καιρῷ συζιτίσεως ...».

1095

1873-1885. Κοινοτική ἀπόφασις καὶ ιδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα. Θάσος.

Ν. Τσιλογεώργης, «Ἡ μονὴ Φιλοθέου καὶ τὸ μοναστήρι του Μιχαήλ Αρχαγγέλου στο Θεολόγο», *Θασιακά* 9 (1994-1995), σ. 504-511, αρ. 2, 4-8.

1096

1873-1909. Ιδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα καὶ κοινοτικὸς κανονισμός. Ικαρία.

Γ. Γιαγουρτάς, *Ἡ οικονομικὴ ζωὴ τῆς Ικαρίας ἀπὸ τα μέσα τοῦ 19^{ου} ὡς τα μέσα τοῦ 20^{ου} αἰῶνα. Ἡ παραγωγὴ καὶ ἐμπορία τῆς σταφίδας*, Ἀθήνα 2004, σ. 126-127, 243-244, 336-349.

ΣΥΜΦΩΝΗΤΙΚΟ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΙΚΑΡΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟ ΚΟΙΝΟΥ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ
ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

1873, 24 Σεπτεμβρίου

«Συμφωνητικόν

Σήμερον η Κοινότης της Νήσου Ικαρίας των τριών τμημάτων, Φαναρίου, Μεσαρίας και Περαιμερίας, οικιοθελώς και απαραβιάστως συμφωνίσαμεν ως εξής.

α: διά τα μεταλλεία τα οποία ευρέθησαν εις την περιφέρειαν του τμήματος Φαναρίου ή του λοιπού θέλουν ευρεθούν, διά τα οποία συνεφωνίσαμεν οι ιδιοκτήται των Μεταλλούχων αγρών και οι κάτοικοι Φαναρίου με τον Κύριον Αριστοτέλην Μ. Φοντριέρ διά την από 20 Ιουλίου 1873 ενεστώτος έτους παραδεχόμεθα οι κάτοικοι Φαναρίου το δικαίωμα του κοινού μας το οποίον παραχωρεί ο Κ. Α.Μ. Φοντριέρ, καθώς και εις το σχολείον να διανεμόμεθα με τα τμήματα εις τρία ίσα μερίδια παραδέχονται δε η Μεσαρία και η Περαιμερία την Συμφωνίαν του συμβολαίου μεταξύ του Αριστοτέλη Μ. Φοντριέρ εκτός του δικαίωμα και της Μονής.

β: Όσος εργατικός λαός εξακολουθούν εις την εργασίαν των Μεταλλείων να είναι ισάριθμοι και από τα τρία τμήματα, καθώς και όταν αρχήση η εργασία να έχουν έκαστον τμήμα γραμματικόν και κανταρζή.

γ: οι λογαριασμοί των κανταριών των εξαχθέντων Μεταλλείων θα είναι υπ' όψιν όλλης της Νήσου.

δ: εις όποιον μέρος ήθελε ανακληρηθή Μεταλλείον όλλη η Νήσος να έχει το δικαίωμα το τοπικόν καθώς και το σχολείον.

ε: εάν ήθελε το εν τμήμα να αδική το άλλον τμήμα διά την κοινήν ωφέλειαν θέλει πληρώσει την ζημίαν εις το αδικούμενον τμήμα, όσα απαιτήσει καθώς και τα έξοδα του δικαστηρίου αν ήθελε συμβούν.

Εις ένδειξιν συνετάχθησαν τρία όμοια ίνα ισχύουν εν παντί κριτηρίω ...».

1097

1874-1875. Επιβολή και άρση αφορισμού. Πρέβεζα.

Φ. Βιτάλης, «Αφορισμοῦ ἐπιβολή καὶ λύση ὑπὸ τοῦ Ἄρτης – Πρεβέζης Σεραφεῖμ Α΄», *Ἡπειρωτικὸ Ἡμερολόγιο* 1988, σ. 174-176.

ΑΦΟΡΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΣΥΜΒΙΩΣΗ ΖΕΥΓΑΡΙΟΥ

1875, 22 Μαρτίου

«Αἰδεσιμώτατοι Ἱερεῖς οἱ ψάλλοντες ἐν ταῖς Ἱεραῖς Ἐκκλησίαις τοῦ καθ' ἡμᾶς Ναχαὲ τῆς Λάμναρης, τίμιοι Πρόκριτοι καὶ Μουκτάριδες καὶ λοιποὶ εὐλογημένοι Χριστιανοί, τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, χάρις εἴη ὑμῖν ᾗπασι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Ἐπειδὴ ἔφθασεν εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν, ὅτι ὁ εἰς τὸ χωρίον Λιμπόχοβον κατοικῶν Σπύρος ... καταφρονήσας καὶ τὰς ποινὰς ἃς κατ' ἔγκρισιν ἐκκλησιαστικὴν ἔλαβε, καθειρχθεὶς εἰς τὰς φυλακὰς οὐ μικρὸν χρονικὸν διάστημα, ἀθετήσας τὰς συμβουλὰς ἐπὶ τέλους τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς Ἐκκλησιαστικοὺς θεσμοὺς εἰς οὐδὲν λογισάμενος καὶ καταπατήσας ἀσυστόλως πάντα θεῖον καὶ ἀνθρώπινον Νόμον συζῇ πάλιν ἀθορόβως

